

„FIGYELŐ“

UJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT

BUDAPEST

Telefon: József 362—66.

Lap:

Megjelent:
1979
101
7

— **Bajok az aggteleki barlang körül.** Beküldték: Bocsánat, ha az *aggteleki barlangban* és *körül* dúló állapotok miatt egy kis helyet kérek. Husz esztendő után három külföldi barátommal ismét meglátogattam a híres csepkőbarlangot. Vágyakozva, örömmel indultam és csunya kiábrándulással, szégyenkezve távoztam. *Itt csődöt mond a magyar kulturfőlény!* Putnokról föl épített új uton állami autobusszal érkeztünk az *Aggtelek* község felé eső bejárathoz, ahol egy Tiszapartjára illő, horpadtgerincű, megtépázott zsindelytetejű, csárdaszerű épület éktelenkedik szerény akácok között és várja az érkezőt. Ez nem állt husz év előtt, mert akkor itt nem volt épület, de úgy jobb volt, mert a mészkősziklák a maguk elhagyatott, de természetes szépségében bontakoztak ki. Ma a kultúra első lépését mimelő csárda agyonüti az első impressziókat. Ilyen kezdet után méltó folytatás következett. Előállt a vezető: minden második ember *egy szál viaszgyertyát* kapott, a vezető pedig *acetilénlámpával* és *husz szál magnéziummal* a kezében megindult. Mi meg botorkáltunk utána, hol cementlépcsőn, hol bokáig *hig agyagban*, hol *vtzenuszó*, minden lépésnél szuttyogó *deszkadarabkákon*, hol pedig hamisítatlan *hidegvízben* görnyedezve, az agyagos földet tapogatva, mely vándorlás még akkor sem élvezet, ha a barlang legkellemesebbül járható részét cinikusan „*purgatórium*“-nak keresztelték. A *villanyvilágítás hiánya* lehetetlenné tette a csodás dimenziók szemléletét, a gyalázatos ut pedig lekötötte és elvonta az ember figyelmét az igazi szépségek csodálatától. Minden kiábrándítóan primitív, ha szabad ezt a szót használnom, mondhatnám, *ősprimitív*. Pedig néhány kacéran elhelyezett maximum-minimum hőmérő s vezetőnk is fennen hirdette, hogy a barlang jókarbantartásáról *most már a m. kir. kormány gondoskodik*. Aki a *postumiai* (ezelőtt adelsbergi) csepkőbarlangban járt, vagy a *dobsinai* jégbarlangnál megfordult, ismeri e természeti kincsek modern berendezését, igényeket kielégítő felszerelését s fájó szívvvel látja ezeket a szomorú elmaradt állapotokat. A természetadta európai hírü kincsünket indolens nemtörődömséggel hagyjuk zord őállapotában, hogy idegenek előtt pirulnunk kell miatta. Ezek majd „jó hirünket“ keltik külföldön, az bizonyos! Lehet így idegenforgalomról beszélni? Azért a pár pengő belépődíjért nem biológiai állomást, tüneményes nagyszállót vagy kacsalábon forgó világítótornyot kívánunk, hanem egyedül kulturálapotot, különösen akkor, ha a mult év nyarán a mai szégyenteljes viszonyok mellett is négyezer érdeklődő kereste föl az aggteleki csepkőbarlangot. Nagy ballépést követett el a barlang, az bizonyos, mikor már a kőkorszakban megnyitotta mélységeit az emberi szem előtt és nem várt addig, amig egy egységes miniszter fölfedezi, mert akkor több figyelemben és jobb gondoskodásban részesült volna. (Névaláírás.)